

Радой Ралин

Умора

Един войник заспал лежи
ей там върху полето бойно.
Ще го познаеш, че е жив
по дишането неспокойно.

Той спи прострян върху пръстта,
ръцете си встрани отпуснал,
с полуотворена уста,
с попукани и черни устни.

Лъч слънчев трепка и блести
в лика му кален и небръснат.
Над него мина просвисти,
но без съня му да прекъсне.

Това е тежък сън, дълбок,
след поход, битки непрестанни,
след десетдневен бой жесток,
след много нощи недоспани...

Сред трупове, връз калта
войникът ще лежи до късно.
Сън тежък, равен на смъртта,
след който после ще възкръсне...

1947

КРАЙ

© 1947 Радой Ралин

Източник: Словото
Набиране: Пламен Барух

Публикация:

Радой Ралин. Избрани творби в два тома. Том първи
„Български писател“, С. 1984

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5838>]